

Isabella Arendts grundlovstale

Taler

Isabella Arendt
Formand for
Kristendemokraterne

Dato

5. juni 2021

Sted

Trapholt Museum

Velkommen til grundlovsdag.

Grundlovsdag er altid en festdag.

En dag, hvor vi fejrer vores demokrati og vores borgerlige rettigheder, som demokratiet i grundloven gav os.

Retten til at samles.

Retten til at tale og tro frit.

Grundloven samler os som folk og binder os sammen som danskere.

Det er efterhånden et gammelt dokument og alligevel et levende skrift, som giver os retning i helt aktuelle sager.

Pandemi og nedlukning fylder også i 2021, hvor vi igen i år må holde grundlovsdag under restriktioner.

Det er ikke så frit, som man kunne ønske sig.

Nedlukningerne minder os om, hvor vigtig friheden er for os.

Vi må aldrig vænne os til restriktioner og bånd.

Vi skal tåle dem, mens de er nødvendige, men også smide dem fra os igen, så snart det er muligt.

Frihed til at samles er grundlæggende for vores demokrati.

Restriktionerne tillader demonstrationer, jo vist.

Men det ægte, levende og konstruktive demokrati findes i samtalen.

I mødet mellem mennesker med forskellige holdninger over en kop kaffe eller en kold øl henover sommeren.

Det er den oprigtigt nysgerrige dialog, vi bliver klogere af.

Skilte og kampråb kan blive nødvendige.

Men vi må aldrig tro, at vi kan nøjes med at råbe af magten.

Vi bliver også nødt til at tale med hinanden.

Restriktioner og forsamlingsløft har også haft stor betydning for vores hverdag, vores relationer og vores trivsel.

Det er klassesure og spejderlejre, bryllupper og konfirmationer.

Det er alt det, som giver højdepunkter i hverdagen.

Nok er det ikke rugbrødet og den såkaldt kritiske infrastruktur, men retten til at trives, leve og glædes er afgørende for på lang sigt at have et godt liv.

Det må vi ikke glemme i en hverdag, hvor mundbind og coronapas ellers risikerer at blive en selvfølge.

Grundloven sikrer vores ret til at tænke, tro og tale frit.

Det lyder så indlysende, når vi siger det i dag.

Men det er det langt fra i virkeligheden.

Muslimere og kvinder er de mest udsatte grupper i Danmark, når det kommer til had på sociale medier.

Racismen viser sit grimme ansigt også overfor små børn, som vi så det for nylig.

Åndsfrihed kræver ånd.

Det kræver respekt for hinanden.

Dialogen er langt større end debattråde på sociale medier.

Friheden til at tale frit forsvinder, når man bliver offentligt hånet, når man åbner munden.

Friheden til at tro frit bliver gjort til skamme, hvis ens valg af tro eller ikke at tro bliver baggrund for racisme, skældsord og i sidste ende vold.

Friheden til at tænke frit er ikke fri, hvis vi ikke også må dele vores tanker og give dem videre til næste generation i frie skoler og børnehaver og fællesskaber.

Det lyder indlysende, det er det ikke.

Friheden til at tro er ikke indlysende for de mange i Danmark, som er muslimer, jøder og kristne.

De oplever på forskellig vis, hvordan også politikere og magthavere håner dem, nedværdiger dem og ønsker dem ud af landet.

I Danmark har vi trosfrihed.

Man er derfor ikke mindre dansk af at være muslim.

Man er ikke en dårlig forældre, fordi man er jøde.

Og man er ikke udemokratisk eller rabiat, fordi man er kristen.

Forskellighed er afgørende for vores demokrati.

Hån, vold og grøfter ødelægger demokratiet, udskammer mennesker og tager reelt deres frihed fra dem.

Det skal vi sige fra overfor hver eneste dag.

KD lancerede fra lidt over en måned siden vores 2030-plan.

En plan, som viser vejen for det borgerlige Danmark.

KD er et borgerligt midterparti og føler os forpligtet på at sætte en klar retning, som andre jo kan følge efter, hvis de vil.

Der er ikke hverken tre ufravigelige krav, og der er ikke træer at kravle op i.

Der er derimod 60 forskellige, sammenhængende politiske mål, som vi vil kæmpe for.

Vi kæmper for helheden.

For pragmatisme og de brede løsninger.

Det er sådan, man tager ansvar.

Nogle griner af vores størrelse og spørger: "kommer I nogensinde igennem med noget af det?".

Det gør vi.

Vores 2030-plan er et oplæg til danskerne.

Hvis man ønsker et borgerligt midterparti, hvis man ønsker helhed, både offentlig velfærd, frihed og familiepolitik.

Så kan man give os mandaterne, musklerne, til også at få det igennem.

Sammen med de andre partier.

KD har evnen til at samle midten i dansk politik og sikre pragmatiske forlig, som er brede og inkluderende.

Det er trods alt netop det, demokratiet handler om, og som vi fejrer i dag.

Danmark skal blive et land, hvor man kan arbejde på og tilvælge det som fædreland.

Også selvom man ikke er født her.

I Danmark skal vi kendes for vores medmenneskelighed, vores frihed og ligeværdige menneskesyn.

Vi skal være et land, hvor diskrimination aldrig tolereres og hvor ens hudfarve, tro, tørklæde eller etnicitet aldrig udelukker én fra at være en ligeværdig del af Danmark.

Derfor skal vi gøre op med den uendelige søgen mod bunden i udlændingepolitikken.

Senest set ved debatten om de danske børn i Syrien.

Normalt hører jeg mine borgerlige partileder-kolleger tale for værdien af det danske statsborgerskab, vigtigheden af at tage ansvar for egne statsborgere i andre lande og ikke mindst forsvaret for retsstaten.

Derfor er det ganske enkelt grufuldt at ville lade danske børn og forældre blive i syriske lejre, hvor deres trivsel og helbred er under konstant pres.

De er danske og de er børn.

Ikke terrorister.

Ikke Syrienbørn.

Danske børn.

De skal behandles og tages omsorg for på lige fod med alle andre danske børn.

I Danmark straffer vi ikke mennesker for deres forældres handlinger.

Forældrene skal retsforfølges i Danmark.

Vi skal tage vores egne borgere hjem, ligesom vi forventer det af alle andre lande.

Børnene skal nyde samme omsorg som alle andre danske børn, fordi det netop er, hvad de er.

Det er en helt fundamental kristendemokratisk værdi, at alle mennesker ses som det enkelte menneske, de er.

Aldrig som grupper.

Vi skal dømmes for vores handlinger.

Ikke for dem vi er, eller for hvem vores forældre er.

Derfor skal vi heller ikke dømme syrere ude af det danske samfund, fordi de kom hertil som asylansøgere.

Der er ikke fred i Syrien.

Vi kan ikke sende mennesker tilbage til Assads regime.

Selvom man kom til landet som asylansøger fra Syrien, så skal man kunne tilvælge integrationen og tilvælge Danmark.

Vi skal stille krav.

Det gør vi også i KD.

Men opfylder man de krav, skal man også kunne blive dansk.

Ellers er kravene uden virkning og ren symbolpolitik, og det vil vi til gengæld ikke være med til.

Det er ikke kun urimeligt, men også direkte dumt, hvis det at leve op til kravene ikke giver adgang til det, som blev lovet.

Det skaber ødelæggende parallelsamfund og flygtninge, som vender Danmark ryggen.

I et land bygget på kristne værdier skal vi altid se det enkelte menneske og basere vores politik på rimelighed og næstekærlighed.

Lever man i Danmark, uddanner sig eller tager arbejde, så skal man have lov til at blive her.

Vi skal sende et tydeligt signal til alle nydanskere om, at de skal slå sig ned i Danmark og tage vores sprog og værdier til sig.

Gøre dem til sine egne og bidrage med alt det, som de er, og som de kan.

Vi har desperat brug for flere hænder og flere hoveder i Danmark.

Flere til at tage sig af vores børn og vores ældre, til at udvikle virksomheder og dygtiggøre sig med håndværk.

Man skal da være godt tungnem for ikke at se, at det er værdifulde mennesker og dygtige arbejdere, som vi i dag vil smide ud af landet alene for at virke barske.

Vi har brug for en integration, som virker.

Første afgørende skridt er, at vi som folk gør vores for at vise, at man som ny i landet er velkommen i samfundet, når man følger reglerne og integrerer sig.

Engang var det borgerligt at mene, at Danmark var for dem, som vil.

I dag står jeg lidt alene med det standpunkt, mens de andre borgerlige sammen med regeringen gør alt, hvad de kan for at gøre det svært at bidrage til at gøre Danmark bedre.

Antallet betyder noget.

Det hører vi tit, og det er fordi, det er rigtigt.

Antallet af flygtninge i Danmark betyder noget.

Derfor sætter vi i KDs 2030-plan et loft på 1000 kvoteflygtninge.

Som krav stiller vi, at de tælles i hele familier.

Danmark skal ikke være et land, hvor børn holdes fra deres forældre.

At nægte familiesammenføringer er noget af det mest hjerteløse i dansk lovgivning.

Familiesammenføringsreglerne skal ændres, så de lever op til navnet – familieSAMMENFØRING.

24-års-reglen skal afskaffes.

Ikke alle unge er tvangsgifte.

Vi redder ikke de få ved at straffe de manges kærlighed.

Som så mange andre har vi historier i vores omgangskreds.

Det har jeg også.

Om en mand, der er rejst fra Afrika for at komme til Danmark og at tage en uddannelse.

Her forelsker han sig i en klog og smuk dansk kvinde.

De vil giftes og have en familie sammen.

Han lærer dansk, han forsøger at forstå madkulturen i svigermors køkken.

Han bliver en del af familien.

Han tager en uddannelse og er klar til at bidrage mange år på det danske arbejdsmarked.

Pludselig får han af vide, at han ikke er velkommen i Danmark mere.

Han skal rejse ud.

I mellemtiden er hans kæreste blevet gravid og venter sig en lille dreng.

Den stakkels far ender med at tage til Frankrig, hvor han kan arbejde nogle måneder for i det mindste at være i Europa i nærheden af terminsdatoen.

Den lille dreng bliver født i Danmark.

Brune øjne kigger på hans lyse mor.

Hans far er ikke med til fødslen, fordi vi har dømt ham ude af vores land og dermed ude af hans egen familie.

Danmark må ikke være et land, som holder familier adskilt fra hinanden.

Den holdning åbner ikke en ladeport til udlandet, men det betyder, at vi aldrig smækker døren i lige mellem det par, som holder hinanden i hånden, og med barnet på armen står på hver sin side af den danske grænse.

KD er børnenes parti, også for de familier, der kommer hertil for første gang.

KD sætter børnene først.

Aftalen om udsatte børn og unge er heldigvis gået fra "børnene kun" til "børnene først".

Det er et vigtigt skridt i den rigtige retning.

Familiens betydning for også udsatte børn er skrevet med, og KD kunne på den baggrund tislutte sig teksten.

Familien er helt afgørende for langt de fleste af os.

Her tænker jeg naturligvis ikke kun på mor, far og børn, men på hele familien i alle dens former.

Brødre, søstre, forældre, bedsteforældre og alle dem, som vi tilvælger undervejs.

Vi bør genindføre familieministeriet.

Det er en klassisk KD-mærkesag, som trænger til at blive nævnt også i dag.

Familien er overset, og rammerne for familielivet er placeret i beskæftigelsesministeriet.

Det holder ikke.

For at skabe udvikling på arbejdsmarkedet, skal vi skabe rødder i familielivet.

Vi kan ikke præstere og skabe vækst, hvis vi ikke først og fremmest trives.

Derfor står vi i KD fast på de helt afgørende rammer for det gode familieliv: frihed og støtte.

Der skal være langt mere frihed til at vælge familielivet til, som man selv har lyst til og brug for.

Helt fri fordeling af barsel uden øremærkninger.

Det skaber ligestilling, når vi er frie.

Så kan arbejdsmarkedet også forhandle løn under barsel hjem til far.

I forhandlingerne om barsel har blandt andet Pernille Skipper sagt, at det er vigtigere, at barslen deles lige i to, end hvor lang den er.

Her må vi sige fra.

Barnets behov er muligheden for en lang barsel uanset om det er mor eller far, som er derhjemme.

Ligestilling må aldrig gå forud for barnets tarv og familiens frihed.

Der skal være frihed til at vælge pasning efter barnets behov også i de private institutioner.

Vi må sige fra overfor regeringen, når den vil udfase private tilbud og favorisere de offentlige.

Pengene skal altid følge barnet, i privat eller offentlig pasning eller hjem til mor og far, hvis man hellere vil det.

Barnets behov og familiens trivsel er altafgørende.

KD er netop kommet ind på Christiansborg.

Mandatet vil vi til gengæld bruge til at sende magten ud af Christiansborg og ud i de kommuner og regioner, som er tæt på vores alle sammens hverdag.

Der er valg til november.

Frem mod valgdagen vil hundreder af kandidater bruge tid og kræfter, ofte i deres fritid, på at vise vælgerne, hvordan de vil gøre netop deres by og lokalområde endnu bedre.

Det er lokale forslag fremlagt af mennesker, som selv lever i byen.

Fra Christiansborg hedder det "en børnehave", lokalt hedder det "mine børns børnehave".

Fra staten sidde hedder det "behov for flere penge til handicapområdet", lokalt er det ikke statistikker og tal, men mennesker, det handler om med rigtige hverdagsudfordringer og behov for helhedsløsninger.

Skånejobs, førtidspension, hjælpemidler, der sikrer dem et medborgerskab.

Pengene skal ud og virke lige netop der, hvor vi lever vores hverdag.

Derfor sætter vi i KDs 2030-plan 15 mia.kr. om året af, som skal fordeles mellem kommuner og regioner.

Det kan man få rigtig meget velfærd for.

Vi fejrer demokratiet i dag.

Vi hejser Dannebrog og synger sammen, når vi kan.

Det er afgørende at huske, at demokratiet ikke udgår fra Christiansborg bare fordi grundloven ligger i en montre i vandrehallen.

Demokratiet udgår fra borgerne.

Fra dig og fra os alle sammen.

Demokrati er at engagere sig i forældrebestyrelser og sikre lektiehjælp på skolen.

Demokratiet er at arbejde for frivillige på plejehjemmene.

Det er at sikre borgerne lige valg mellem hjemmepasning og pasning ude.

Demokratiet er at tiltrække virksomheder til netop din kommune og lokalområde.

Det er så nemt at tage magten til sig og tro, at man altid ved bedst.

Jo højere oppe i magtens hierarki man er, jo længere er der også til at se det enkelte menneske i øjnene og forstå deres behov.

Magten hører hjemme så tæt på hverdagen som overhovedet muligt.

KD vil på Christiansborg kæmpe for, at vi herindefra bestemmer mindre.

Meget mindre.

Der er så uendelig stort brug for, at vi giver mere magt og frihed også til regionerne.

Jeg har stort set ikke en eneste samtale om vores sundhed uden også at høre det hjerteskræende råb om hjælp, synlighed og ligestilling, som kommer fra

psykiatrien.

Psykisk sygdom skal ligestilles med fysisk sygdom i Danmark.

Det kan ikke siges tydeligt nok.

Derfor afsætter vi i vores 2030-plan 14 mia.kr. mere hvert år til sundhedsområdet i Danmark med det helt afgørende krav, at psykiatrien får et løft.

Et løft, som kan mærkes hos den enkelte vel at mærke.

Regeringen har udskudt forhandlingerne om psykiatrien grundet travlhed under corona.

De siger, at det er fordi, at de vil sikre sig at gøre det ordentligt.

Vi vil til gengæld presse på for, at der overhovedet sker noget.

Nedlukningen har allerede fået store konsekvenser for vores trivsel og psykiske helbred.

Flere børn er selvskadende og ensomme.

Det har jeg også været.

Er man først kommet derud, hvor arrene på kroppen bliver flere, humøret bliver gråt og fremtiden føles ligegyldig, så kan der være rigtig langt tilbage til det gode liv.

Så hjælper vacciner og sommerpakker ikke.

For mig personligt tog det seks år, før jeg igen havde mere solskin end mørke i hverdagen.

Det er et svigt af vores psykisk sårbare, at ventelister og underfinansiering betyder, at sygdomme får lov at vokse sig store, grumme og skræmmende, før vi håndterer dem.

Det sætter år, som det tager år at komme tilbage fra.

Det kan aldrig siges nok.

Tidlig indsats og hurtig hjælp er afgørende nødvendigt at investere i.

Lige nu.

Og til sidst, men absolut ikke mindst, skal det handle om klima.

Netop nu er der landbrugsforhandlinger i gang, og KD sidder med ved bordet.

Regeringen har lagt et forslag frem, som risikerer at udhule og reelt afvikle dansk landbrug markant.

Det er ikke vejen frem.

Danmark er førende på bæredygtig fødevareproduktion.

Når resten af verden skal med på vognen både i forhold til levestandarder og bæredygtighed, så spiller dansk landbrug en nøglerolle for at nå i mål.

Når en landmand i Danmark får en god idé, går der ikke længe, før landmænd i Europa og resten af verden har kopieret idéen.

Det skal vi have mere af.

Derfor er der ganske enkelt ikke en modsætning mellem at kæmpe for dansk landbrug og kæmpe for grøn omstilling.

De to ting går hånd i hånd og er hinandens forudsætninger.

Landbruget skal styrkes, så de kan gå forrest i den grønne omstilling.

Ikke svækkes eller afvikles, så fødevareproduktionen flytter ud af landet og til lande, hvor klimakravene er til at overse.

Vi går til forhandlingerne med klare krav.

Landbruget skal styrkes.

Klimamålene skal holdes – også globalt.

Lækage til udlandet i et naivt håb om, at Kina vil overholde Parisaftalen lige om lidt er ikke vejen frem.

Når den grønne omstilling skal blive global, så skal den ske på markedsvilkår.

Det skal være gode løsninger, som kan sælges og vokse rundt om i verden.

Jeg har ganske enkelt ikke tillid til, at Kina eller andre store udledderes grønne intentioner og gode hjerter er nok til at afbøde klimakrisen.

Var de det, var der sket handling langt tidligere.

Det er trods alt ikke et nyt problem, vi står overfor.

Jeg har til gengæld stor tillid til, at de vil sætte penge og muskler ind efter de billigste løsninger og de gode investeringer.

Når den grønne omstilling derfor skal løftes, så er den eneste farbare vej et samarbejde med landbruget og erhvervslivet bredt set, så vi sikrer, at den billigste løsning er bæredygtig og helst også dansk.

Pandemien har vist os, at verdenssamfundet har musklerne til at sætte ind overfor kriser, når de beslutter sig for det.

Det er langt over deadline for, at vi også sætter kræfter ind for at beskytte vores klima, natur, dyr og miljø.

Konsekvenserne er store, og det rammer de allermest udsatte mennesker hårdest.

Vi har et moralsk ansvar for at gå forrest i at skabe markedsbaserede løsninger, så verdenssamfundet hurtigt og effektivt kan investere sig til grøn omstilling.

Der er rigtig meget mere, jeg har lyst til at sige i dag.

Nogle synes måske, at jeg allerede har talt meget længere, end I havde håbet på, andre har med glæde set videoen til ende.

Til slut vil jeg derfor bare sige, at vi kæmper for alle punkterne i vores 2030-plan og for resten af KDs politik – nu også fra Christiansborg.

Grundloven og vores borgerlige rettigheder er aldrig noget, vi må tage for givet.

Jeg går nu forbi grundloven næsten hver dag og bliver mindet om både privilegiet og ansvaret med at sidde med om bordet.

Et ansvar, som vi vil forvalte med omhu og kæmpe for at brede ud til endnu flere orange mandater i byråd og regionsråd til november og sæder i Folketinget efter næste valg.

At overbevise danskerne om, at vi er netop partiet for dem.

Netop det borgerlige midterparti, hvor frihed og omsorg går hånd i hånd, hvor man får både skattelettelser og velfærd, både klima og landbrug, både og på rigtig mange punkter.

Det er en stor opgave, som tager tid.

Men jeg fornemmer også, at tiden er med os.

Tak for ordet.

Kilde

Transskriberet fra Kristendemokraternes youtubekanal

Kildetype

Transskription

Tags

Grundlovstale, Kristendemokraterne

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/isabella-arendts-grundlovstale-2021>